

בתי המשפט

תק 004846/04

בית משפט לתביעות קטנות ירושלים

תאריך: 25/05/2005

לפני שופט: לחוביצקי חיים

התובע

בעניין: אסקין אביגדור

נ ג ד

הנתבע

חמיש בארי

נוכחים: התובע בעצמו
הנתבע בעצמו

פרוטוקול

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

התובע, לאחר שהוזהר כדין:

כל האמור בכתב התביעה אמת.

רק רציתי לציין בנוסף כאשר נכנסתי לאולם בית המשפט הנתבע החל לגדף אותי.

בפסקי בית משפט העליון הקביעה שאדם הינו פרובוקטור או סוכן שב"כ מהווה לשון הרע, כמו

במקרה של אמיל חביבי כאשר בית המשפט קבע באופן חד משמעי שהאומדן לקביעה ימדד על פי

הסביבה הקרובה של האדם התובע. קביעה על אדם שהוא פרובוקטור של השב"כ שנמצא בסביבה

דתית לאומית היא מהווה לשון הרע.

זה פורסם באתר Truth Media. בכתב ההגנה הנתבע איננו מכחיש שהוא פרסם את זה. הטענה

שלא פרסם איננה נכונה כי הדברים כתובים פעמים רבות, אני התייחסתי למאמר הזה שנמצא

בבארי 5 הנתבע כתב אין ספור פעמים עליי שזה גם מופיע באתר ואם אני אצטרך להביא את כל

החומר אני אבקש לדחות את הדיון.

חקירה נגדית:

אין.

תובע:

אלו עדיי.

הנתבע, לאחר שהוזהר כדין:

כל מה שכתוב בכתב ההגנה הוא אמת. אין לי מה להוסיף עליו.

חקירה נגדית:

ש. האם אתה כתבת את המאמר שמצורף?

ת. אם זה הופיע באתר מדיה בטוח שאני כתבתי אותו.

בתי המשפט

תק 004846/04

בית משפט לתביעות קטנות ירושלים

תאריך: 25/05/2005

לפני שופט: לחוביצקי חיים

1 ש. האם כתבת שאני פרובוקטור שב"כ?
2 ת. אני לא מכחיש זאת הטענה שלי.
3 ש.ת. אני פרסמתי את זה, כי אני מאמין בזה.

לשאלות בית המשפט:

4
5 ש.ת. אני בטוח שכתבתי את הכתבה.
6 ש.ת. פרסמתי את הכתבה דרך אתר Truth Media, אני מתכוון שלא פרסמתי את זה אני כתבתי
7 את זה. אני מעביר באינטרנט הרבה מידע. לפני 6.5 שנים אני שלחתי את זה באינטרנט ו- Truth
8 Media ראו את זה ופרסמו, כך אני מניח, אחד קורא את השני ומפרסם.
9

המשך חקירה נגדית:

10
11 ש. האם אתה מודה או מכחיש שאותה כתבה בדיוק פורסמה ונכתבה.
12 ת. אני מכחיש, כי רק הכתיבה שלי לפני שנתיים פורסמה. באתר שלי יש חומר חדש לגמרי לא
13 חומר משנת 1998. ב 1998 לא היה לי שום אתר.
14 ש. אתה פרסמת את הכתבה ואתה אומר שמה שכתבת זה נכון?
15 ת. יש הבדל גדול בין לפרסם לבין לכתוב. אני לא פרסמתי, כתבתי. שלחתי את הכתבה באינטרנט
16 אני לא זוכר למי, זה היה לפני 7 שנים.
17 ש.ת. אחרי שאתה תבעת אותי כתבתי אביגדור אסקין פרובוקטור של השב"כ.
18
19

הנתבע:

20
21 אני עיתונאי, כתבתי ספר על יצחק רבין, אני מוגן לפי החוק, כפי שמופיע בכתב ההגנה, הרוח של
22 החוק היא שבלי חופש עיתונות אין חופש בכלל. אני טוען שהפירסום הוא אמת. הסבירו לי
23 שצריכים לתבוע את בעלי האתר. אני לא זוכר למי שלחתי עברו 7 שנים. אם הוא נפגע למה הוא
24 חיכה 6 שנים. אין ישראלי אחד שקורא את האתר הזה, ממה נפגע הוא בדיוק?
25 אם הוא תובע על זה הוא צריך לתבוע עוד כמה אנשים שכתבו אותו דבר לפני, כתבה אותו דבר
26 הגבי דליה רבין-פילוסוף בשנת 99' (מקריא מהכתבה). זה היה לפני שכתבתי את המאמר, בזמנו
27 היא היתה סגנית שרת הבטחון של מדינת ישראל, אני מניח שהיא ידעה על מה היא כתבה. המקור
28 היה בעברית ומופיע אותו דבר באנגלית. יש לי עוד אנשים שכתבו כך. גם לילי גלילי מהארץ
29 13.3.98 שנה לפני שכתבתי את זה היא כתבה שהרבה מאמינים שהתובע הוא סוכן שב"כ.
30 אני מבקש להגיש את הציטוטים עליהם עמדתי ויש לי עוד.
31 אם כתבתי משהוא שכבר פורסם ברמה של עתון הארץ ושל סגנית שרת הבטחון של מדינת ישראל,
32 כאשר היא בדקה את העניין לי מותר לכתוב את זה.

בתי המשפט

תק 004846/04

בית משפט לתביעות קטנות ירושלים

תאריך: 25/05/2005

לפני שופט: לחוביצקי חיים

1

2 הוא ידוע כאיש שב"כ אפילו הגב' דליה רבין פילוסוף אומרת זאת. מה שכתבתי זאת האמת.
3 אני מסכם: זה לא המקום פה להתנגד לחוקי חופש העיתונאות. התובע בזבז את זמנו של ביהמ"ש
4 ואת זמני, הצטרכתי לדחות טיסה לחו"ל ולשלם 2000 ₪, אני מבקש לפחות לקבל את שכר
5 הטרחה שלי, אני לא הצטרכתי לשלם את זה. אני מאמין שהוכחתי שהוא אדם ידוע. אני לא שמת
6 ראש חזיר על מקל בקבר של מוסלמי, או פולסא דנורא, או להביא עוגת יום הולדת לכלא בית
7 סוהר ליגאל עמיר, לא נכנסתי לפעולות פרובקציוניות.
8 אני מבקש להגיש את כל הציטוטים שלפני הפירסום שלי שאמרו על התובע את אותו הדבר,
9 כלומר שהוא סוכן או פרובוקטור של השב"כ (1/נ).

10

11 סיכומי התובע: אנו רואים את דרכי האיש שהוא מאשים את שמעון פרס וכרמי גילון בהתנגשות
12 ביצחק רבין. דליה רבין פילוסוף נתנה רעיון שכשהיא שומעת מאנשים כמוהו, דווקא אז לא היתה
13 סגנית של שר הבטחון, אלא היתה רק בתו של יצחק רבין ז"ל. לכן הנתבע לא יכל להביא שני
14 מילים בלי תוספות.
15 לדעתי הצלחתי להוכיח מעל כל ספק שהנתבע פירסם דברים, גם הודה שפרסם כמה פעמים.
16 האתר הזה עומד עד היום.

17 אני מבקש להתייחס לנק' בכתב ההגנה שלו לגבי אמת דיברתי, היה על הנתבע להביא ראיות שאני
18 קשור עם שירות הבטחון הכללי. מוטלת עליו אחריות גם כלפי ביהמ"ש ולא כל מאן דהוא יטען
19 שהוא מבצע פעולות מטעם המדינה. הוא טען שישבו אנשים מרושעים שיעשו פעולות מגוונות.
20 מה שמאוד מהותי כאן שהוא כתב עלי עשרות פעמים עלי ומעולם לא ביקש ממני תגובה. הוא לא
21 עיתונאי הוא אדם שעושה הון מהקונספציה של רצח רבין, הוא ניסה לקשור כל מיני אנשים ואני
22 הייתי קרבו. אני מכחיש שהייתי איש שב"כ, הדבר עלה בבית משפט באופן חד-משמעי שלא היו
23 דברים מעולם גם שירות השב"כ הכחיש זאת. גם לאחר שהכחשתי הוא חזר ופירסם זאת שוב. גם
24 לאחר שנתבע הוא פירסם את אותם הדברים ולכן לא עומדת כאן הגנה לנתבע.
25 הוא היה ראש פרובוקטורים של השב"כ ולכן לא יכולתי לשלוח את בניי לחינוך ממלכתי דתי בגלל
26 הפירסומים האלה. אני הורשעתי שהצעתי למשהוא להניח ראש של חזיר.
27 נפגעתי קשות, אני לא תבעתי הרבה זמן כי הייתי נתון במאסר. זה שהיו לי עבירות אחרות זה לא
28 אומר שמותר לפרסם עלי דברים שלא היו.
29 אני מבקש לשקול פה פיצויים של סכום נוסף. אין הוכחה לכך להיפך יש הוכחות הפוכות.

30

בתי המשפט

תק 004846/04

בית משפט לתביעות קטנות ירושלים

תאריך: 25/05/2005

לפני שופט: לחוביצקי חיים

1

2

פסק דין

לפני תביעת התובע כנגד הנתבע על פי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "החוק"). טוען התובע בכתב תביעתו כי בתחילת שנת 1998 פירסם הנתבע כתבה באתר הקרוי " TRUTH MEDIA" (להלן: "האתר") ברשת האינטרנט, בה אמר עליו הנתבע כי הוא " A KNOWN SHABAK PROVOCATEUR" ובתרגום לעברית: "פרובוקטור ידוע של השב"כ". תדפיס הכתבה מאותו האתר צורף לכתב התביעה.

טוען הנתבע כי הוא עיתונאי חופשי במקצועו והוא מפרסם כתבות ברשת האינטרנט. בכתב הגנתו מעלה הנתבע טענה מקדמית כי איננו בעל האתר וכי הוא בעל אתר אחר כמפורט בסעיף 1 לכתב התביעה/ לפיכך אין הוא אחראי לפירסום ולא הוא זה שפירסם את הכתבה. אלא שבעדותו היום חזר בו הנתבע מטענתו זו. אמנם אין הוא בעל האתר ואמנם האתר שלו פועל מזה שנתיים בלבד, ולא במועד פירסום הכתבה, ואולם אין הוא מכחיש כי הוא זה שכתב את הכתבה והוא שלח אותה דרך רשת האינטרנט. אין חולק, גם לא הנתבע, כי עם פירסום הכתבה ברשת האינטרנט יכול היה להגיע אליה ולקוראה כל בעל מחשב המחובר לרשת האינטרנט. מדובר במאות מיליוני, אולי מליארדי, בני אדם בעולם כולו. כך הגיעה הכתבה גם לבעלי האתר והם פירסמוה במסגרתו.

בהתבסס על עדות הנתבע עצמו אני קובע כי הנתבע פירסם את הכתבה במובן זה שבסעיף 2 (א) לחוק.

מכאן לשאלה אם יש בפירסום משום לשון הרע.

אין ספק שבכינוי "פרובוקטור של השב"כ" יש כדי להשפיל אדם בעיני הבריות ולעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג במובן זה שבסעיף 1(1) לחוק. אין לי ספק שבמגזר ממנו בא התובע, והדבר הוא מן המפורסמות, עצם שיתוף פעולה עם השב"כ, בדרך כלשהי, יש בו כדי לעשותו מטרה לבוז ולעג ואף פגיעה מעבר לאלה. במובן זה, אני מוצא כי יש באותו הכינוי, בנסיבות שלפני, משום לשון הרע.

טוען הנתבע כי עומדות לו הגנות שונות הקבועות בסעיפים 14,15 ו-16(א) לחוק. ההגנה הקבועה בסעיף 16(א) קובעת הנחה, שאם עומדת לנתבע אחת ההגנות הקבועות בסעיף 15 לחוק כי אז נעשה הפירסום בתום לב. עלי לשאול את עצמי אם עומדת לנתבע אחת מאותן ההגנות. טוען הנתבע כי עומדת לו הגנה סעיף 15(11) לחוק. עלי לדחות טענה זו באשר גם הנתבע מסכים כי הפירסום נעשה על ידו ברשת האינטרנט, והוא לא מסר את הכתבה לעורך כלשהו של אמצעי תקשורת כדי שישקול אם לפרסמה אם לאו. המקרה שלפני איננו נכנס בגדר סעיף זה. נותר לי אך לדון בשאלה אם עומדת לנתבע הגנת סעיף 14 לחוק לאמור, אמת בפירסום.

בתי המשפט

תק 004846/04

בית משפט לתביעות קטנות ירושלים

תאריך: 25/05/2005

לפני שופט: לחוביצקי חיים

ראשית יש לומר כי בהיותה טענת הגנה על הנתבע להוכיח כי אמת דיבר. מוכן אני לקבל כי התובע יכול להחשב כפרובוקטור. גם התובע איננו חולק כי הורשע בדין בעבר בגין מעשה של סיוע או ביצוע עיקרי של הנחת ראש חזיר על קברו של מנהיג פלסטיני, ואינני נכנס כאן לשאלה אם מדובר במנהיג או במחבל. התובע הופיע בכתבה שבה התפאר כיצד ניהל תפילת "פולסא דנורא" חודש לפני הירצחו של ראש הממשלה המנוח יצחק רבין ז"ל, תפילה שבמהלכה התבקש רצח זה, התובע הופיע בכתבה אחרת בטלוויזיה שבה נראה מגיע אל כלא באר שבע ובידו עוגת יום הולדת לרוצחו של יצחק רבין ז"ל – יגאל עמיר. אלא שיש הבדל בין "פרובוקטור", ובמקרה דנן פרובוקטור מן הימין הפוליטי הישראלי ובין "פרובוקטור מטעם השב"כ". כבר עמדתי לעיל על המשמעות של פעילות כלשהי תוך שיתוף פעולה עם השב"כ במגזר ממנו בא התובע.

טוען הנתבע, כי הוכיח גם שהתובע הוא אמנם פרובוקטור של השב"כ. טענתו זו מתבססת על כך שטרם פירסום הכתבה שלו פרסמו כתבות אחרות בהן כונה התובע באותו הכינוי ממש ואף חמור מכך, הוא כונה גם "סוכן שב"כ". להוכחת טענתו זו צירף הנתבע ציטוטים מעתון "עולם האישה", מעתון "הארץ" וקטע מראיון עם בתו של ראש הממשלה הנרצח – הגב' דליה פילוסוף-רבין. לדבריו בכל המקומות האלה כונה התובע באותו הכינוי. מוכן אני לקבל כי הציטוטים שבנספח נ/1 נכונים וכי אמנם נעשו אותם הפירסומים, לרבות זה של הגב' דליה פילוסוף-רבין. אלא שבכך אין משום ראייה לכך שהתובע הוא סוכן שב"כ או שהוא נשלח מטעם השב"כ לעורר פרובוקציה. כזאת לא התחיל הנתבע להוכיח. בעצם הציטוטים האחרים, גם אם קדמו לכתבת הנתבע, אין משום הוכחה כזו ולא ברור מנין שאבו אותם הכותבים שלפניו את אותו המידע. לעובדה שלפני פירסומו של הנתבע פורסם אותו הכינוי ממש, יש משקל בבואו בית משפט לדון בגובה הפיצוי.

התוצאה היא, שהגם שאני מקבל שהתובע הוא פרובוקטור, לא היה בסיס לנאמר בכתבה כי הוא "פרובוקטור מטעם השב"כ", ועל ההבדל בין השניים כבר עמדתי לעיל.

אני קובע, לפיכך, כי לנתבע לא עומדת הגנה על פי החוק ולפני אמנם פירסום לשון הרע כנגד התובע.

ומכאן לשאלת גובה הפיצוי:

כאמור לעיל, מצאתי כי הנתבע לא הראשון שאמר על התובע בפירסום את אותם הדברים, והיו שעשו כן לפניו והדברים פורסמו ברבים.

הוכח לפני כי התובע אמנם פרובוקטור, הגם שאיננו שלוח של השב"כ.

בתי המשפט

תק 004846/04

בית משפט לתביעות קטנות ירושלים

תאריך: 25/05/2005

לפני שופט: לחוביצקי חיים

הפירסום נעשה בתחילת שנת 1998 כנאמר בכתב התביעה והתביעה הוגשה כמעט שבע שנים לאחר הפירסום לאמור, באוק' 2004, כחודשיים לפני תום תקופת ההתיישנות. טוען התובע כי השתהה בהגשת תביעתו כיוון שהיה טרוד במשפטים שהתנהלו נגדו, משום שהיה כלוא והיה טרוד בעניינים הכרוכים באלה. עוד טוען התובע כי במגזר החברתי בתוכו הוא חי לא היו מוכנים לקבל את ילדיו ללמודים ברשת החינוך הממלכתי הדתי כתוצאה ישירה מהפירסומים דוגמאת הפירסום נשוא התביעה.

בהביאי בחשבון את כל אלה אני מעמיד את הפיצוי לו זכאי התובע מידי הנתבע על סך 3,000 ₪. אני פוסק לתובע את סכום האגרה. אני פוסק לתובע הוצאות בסך 500 ₪. לסכומים האמורים יצורפו הפרשי הצמדה וריבית כחוק החל מהיום ועד מועד התשלום בפועל. הודעה הזכות להגיש בקשת רשות ערעור לבית משפט המחוזי בירושלים תוך 15 יום.

ניתן היום ט"ז באייר, תשס"ה (25 במאי 2005) במעמד הצדדים.

שופט: לחוביצקי חיים

1
2
3
4
5

קלדנית: מיכאלה ציון